

Igenis, meg kell ismételnünk a könyv létrehozásában közreműködők listáját: Balázs-Bécsi Attila felmérő és összegező munkáját a várostörténetről és a temetőről saját fotói mellett segítette Szongoth Gábor fotós-ként és - mint a budapesti XI. kerületi Örmény Kisebbségi Önkormányzat akkori elnöke - kiadóként. A kiadást támogatta a kolozsvári Téka Alapítvány, az Erdélyi Örmény Gyökerek Kulturális Egyesület, valamint a budapesti IX. kerületi Örmény Kisebbségi Önkormányzat. Személyesen *Lengyel Mária* és *dr. Issekutz Sarolta* igen sok munkával járult hozzá, például ahhoz, hogy a temetőben számos sírt rendezzenek, hogy fotózható állapotba hozzák.

Kellenek az ilyen könyvek. A szó elszáll, az írás megmarad - tartja a régi mondás. És az írott szó a látható képpel együtt informatív és dokumentál.

„Mondd el fiadnak!” - szól az ősi utasítás. Mondd el neki, hogy honnan jöttünk, hogy mit jelent erdélyi örménynek lenni, aki magyar, de mégis örmény és aki örménységével együtt is, azt soha nem feledve, már kétszáz éve magyarnyelvű feliratokat vésetett a sírkövére...

Mondd el neki, és mutasd meg. Csak példaként, az eredeti helyesírással:

"Itt nyugszanak e kő boltozat alatt Harrip Donovak porai ki meg halt élete 78 évébe."

Mondd el fiadnak! Az új kötet szép kiállítású, de hadd írjam le, őszintén, a legnagyobb dicséretet: ez a könyv okos.

Köszönet érte Balázs-Bécsi Attilának és minden-minden közreműködőnek.

dcs

* * *

Bemutatkoznak képviselőjelöltjeink II. rész

Budaörs

Bona Erzsébet Ágnes

az ELTE Bölcsészkarán végeztem, angolul, németül, franciául anyanyelvi szinten beszélek. Édesanyám révén örmény gyökereket örököltem, egyéves Egyesült Államok-beli tartózkodásom alatt több Los Angeles-ben élő örmény családdal és ott működő intézménnyel kapcsolatot teremtettem. Az elmúlt ciklusban már az Örmény Kisebbségi Önkormányzat tagja voltam.

Ezentúl is szeretném tudásomat Budaörs kulturális életében hasznosítani az örmény kisebbségi önkormányzat munkája révén. Az általunk kiadott Magyarörmény Kulturális Lapok és a Magyar-Örmény Könyvtár sorozat szerkesztőségi tagja vagyok.

Fancsali Emese

a Szent István Király Zeneművészeti Szakközépiskola orgona szakos végzettje vagyok. Jelenleg Benedek nevű fiunk boldog édesanyja és a Pázmány Péter Katolikus Egyetem Jogi Karának első éves hallgatója. Az eltelt időszakban részt vettem a budaörsi Magyarörmény Kulturális Lapok, annak Mellékletei és a könyvek szerkesztési munkájában, s ezt szeretném tovább is folytatni.

Fancsali Gábor János

zongoratanár, zenetörténész vagyok. Kutatási területem Erdély zenetörténelme mellett 1969 óta a magyarörménység minden vonatkozása. Jelenleg a budaörsi VIVALDI Művészeti Iskola zongoratanára vagyok. Az 1998-2002 ciklusban a helyi örmény önkormányzat elnöke, a Magyarörmény Kulturális Lapok főszerkesztője, a Magyar-Örmény Könyvtár szerkesztője. Közel 140 írásom jelent meg eddig kutatásom két területéről.

Gabányi János Árpád

vízügyi szakember vagyok. Édesapám, Gabányi János szamosújvári tanár, a város történelmének, örmény életének mindentudója volt. Az örökségét szeretném folytatni ezentúl budaörsi képviselőként.

Dr. Keszi-Harmath Péterné

Külker-, közgazdászként végeztem. A fővárosban a magyar-örmény közéletnek hosszú éveken keresztül tagja voltam édesanyámmal, illetve férjemmel együtt. Elhunyt férjem anyai ágon szintén magyar-örmény gyökereket örökölt, gondolatvilágát követve, folytatni szeretném immár aktív cselekvő személyiségként eddig végzett munkánkat, a tradíció fenntartását Budaörsön is. Behatóan foglalkoztam az örmény konyhaművészettel, különösképpen az erdélyi magyarörmény speciális ételek készítésével.

Testületünk két területen találta meg egyéni kifejezési hangját: egyfelől a lap- és könyvkiadásban, másfelől az évente megrendezett magyarörmény fotókiállításban.

Siófok

Id. Áján Gergely Gerő

1932 november 9-én születtem Szamosújváron. Idén leszek hetven éves.

A családi szájhagyomány és Szongott Kristóf genealógiai kutatásai alapján örmény fejedelmek leszármazottai vagyunk, családnévünk örményül fejedelmet jelent. Elemi iskoláimat Szamosújváron, az örmény katolikus iskolában kezdtem 1939-ben. Nagyszüleim az akkor még örmény többségű város módos, köztisztelő álló polgárai voltak. Dédnagyapám Áján Lukács bankigazgató, a Szamosújvári Kereskedelmi és Hitelbank megalapítója. Másik dédnagyapám Fekete Lázár Bihar megyei nagybirtokos, Egeresen.

Édesapámat, mint négy gyermekes tartalékos tisztet, leszerelték. Ő úgy döntött, hogy áttelepülünk a Bécsi döntés előtti Magyarországra (mint frontkatona, tudta, hogy mit jelent egy front átvonulása).

13 évesen a hét tagú család igen fontos tagjává léptem elő. Budapesten, a rommá lőtt városban egy Erdélyben nevelkedett kisfiúnak gyorsan kellett asszimilálnia ahhoz, hogy az éhező városban hozzá tudjon járulni a család túléléséhez.

A megkapaszkodás két-három éve után jöttek a Rákosi-időszak borzalmai. Minden vagyonunk Erdélyben maradt. A budapesti kitelepítések elől nagyon kicsike nyaralónkba költöztünk, Balatonalmádiba. Ez nekem újabb kalandot jelentett.

Voltam pék, tejes, erdészeti segédmunkás. Innen vonultam be 1952-ben katonának: jó messzire, Nyíregyházára vittek.

Később négy éven át hajóztam a magyar kereskedelmi flottánál, hajópincérként.

Érettségizni, főiskolai képesítést szerezni csak később, a munka és a család fenntartása mellett tudtam. Két gyermekem: Gergely, a Miskolci Műszaki Egyetemen végzett és Katalin, pedagógus. Négy unokám van. Az előző ciklusban a Siófoki ÖKÖ elnöke voltam.

Most ismét a lehetőség pillanata közeledik, amelynek elszalasztása, vagy rossz személyi választás megtétele egyenlő lehet a Magyarországon élő örmény kisebbség morális megsemmisülésével.

E sorsdöntő felelősségre hívom fel a hazánkban élő örménység figyelmét.

Beszenszky Dániel

1946-ban születtem Debrecenben, értelmiségi családban.

Középiskolai tanulmányaimat helyben végeztem, míg felsőfokú végzettséget Budapesten szereztem.

Szakterületem a munkaügy és szociálpolitika volt, így lettem a debreceni Dohánygyár osztályvezetője. 1981-től váltottam és lettem vállalkozó.

Jelenleg - télen - Székesfehérváron lakom, így lettem 1998-ban az itteni Örmény Önkormányzat tagja. E tisztségről 2000-ben lemondtam elvi különbségek miatt.

Tevékenységem az év nagyobb részében Siófokhoz köt, ott üzemeltetünk feleségemmel egy kisebb családi panziót.

Örmény gyökereim apám révén vannak - apám vitéz Beszenszky Dániel - egyfelől a Beszenszky, másfelől a Szongoth - Dondon ágon. Remélem, hogy az elkövetkező választás és ciklus konszolidáltabb és tisztességesebb lesz az előzőnél, hogy ne a csatározás, hanem a közös „építkezés” jellemezze tevékenységünket.

Ország Istvánné

Születtem... elég régen ahhoz, hogy erről ne beszéljek.

Lánykori nevem Zakariás Ilona, az Erdélybe az ősi Örményországból menekült Zakariás családok leszármazottja vagyok. (Itt jegyzem meg, hogy az októberi füzetben méltatott Zakariás János rádiós mérnök az édesapám bátyja volt.)

20 éves koromig Budapesten éltem, ott érettségiztem a Képző- és Iparművészeti Gimnáziumban, azonban további életem eltávolodott a művészetektől.

20 éves koromban férjhez mentem Ország István gépészmérnökhöz, akivel Balatonfüredre költöztem. Büszke vagyok arra, hogy az esküvőnk a Szt. Péter Bazilikában örmény szertartás szerint, örmény nyelven zajlott.

Két gyermekem született, akik ma már felnőttek, önálló egzisztenciával rendelkeznek. Egy unokám van, 12 éves kisfiú.

Kb. 30 éve Siófokra költöztünk. Férjem 4 éve meghalt, jelenleg egyedül élek. Nagyon szeretek Siófokon lakni, a Balaton soha meg nem unható csoda.

Az olaj- és gáziparban dolgoztam 26 évig közgazdasági vonalon, most már nyugdíjas vagyok. Húsz éve kisvállalkozásba kezdtünk - a munka mellett - melynek gazdasági ügyeit a mai napig intézem.

Szunnyadó örömnységemet az ideai kisebbségi választás alkalmával élesztette fel bennem id. Aján Gergely volt kollégám, aki felkért a siófoki örömnységek munkájában való részvételre és főként az erdélyi örömnység származású gyerekek életének színesebbé tételére, segítésére. Lehet ennek ellenállni?

* * *

Az Erdélyi Örmény Gyökerek Kulturális Egyesület köszönetet mond valamennyi képviselőjelöltjének, az Erdélyi Örmény Gyökerek füzetek olvasóinak, a választópolgároknak, hogy az örmény kisebbségi önkormányzati választáson egyesületünk programját képviselő magyarörmény jelöltjeinket szavazatukkal támogatták.

* * *

**A kutyák egymás között marakodnak, de a farkas ellen megegyeznek.
Sénjere iréncz mecs gichádznevin, pájcz kálin entemgiumisvin.**

(erdélyi örmény közmondás)

* * *

Budapest Terézvárosi Örmény Kisebbségi Önkormányzat

Betegh Tünde

1981 júliusában születtem Budapesten, azóta itt élek a Terézvárosban. Általános- és középiskolai tanulmányaimat is itt végeztem a kerületben. Jelenleg a zsámbéki Apor Vilmos Katolikus Főiskola hallgatója vagyok, ahol óvodapedagógus szakot végzek. Apai ágról szamosújvári örmény családból származom. Családfánkat 1735-ig tudjuk visszavezetni. E negyed évezred alatt őseim közül többen nemesi címet kaptak, hazafias kiállással és tudományos tevékenységükkel a haza szolgálatában és megbecsülésében álltak.

Dávid Tamás

1966 decemberében születtem Budapesten. Apai ágon vagyok örmény származású. Szüleim 1950 óta élnek Budapesten. 1984-ben végeztem el a 9. Sz. Bánki Donát Szakközépiskolát Budapesten. Nős vagyok, két gyermek édesapja. Jelenleg egy mélyépítő Kft.-nél dolgozom gépkocsivezetőként. Édesapám 1995-ben hunyt el. Édesanyám, apám utáni tiszteletből ápolja az örmény hagyományokat és én a fia, mint leszármazott folytatom.

Lengyel Ákos

1964-ben születtem Budapesten. Apai ágon vagyok örmény származású. Nagyapám a Verzár-Lengyel család gyermeke volt, akik Szamosújváron, később Székelyudvarhelyen éltek. Nagyapám és családja 1901-óta lakik Budapesten.

1988-ban szereztem diplomát a Liszt Ferenc Zeneművészeti Főiskola ZTI. Budapesti tagozatán. Jelenleg a Szabolcsi Bence Zeneiskola tanára vagyok. Feleségem a szegedi Nemzeti Színház magánénekes. 2000 júliusban született meg kisfiunk, Dominik. Zenetanárként - úgy érzem - a zenén keresztül könnyebb utat találni az emberekhez, és így egyszerűbbé válik a hagyományok megőrzése is.

Wertán Zsoltné

1943-ban születtem Budapesten. Vegyi-gépész mérnök a végzettségem, már nyugdíjas vagyok. Férjem kertészmérnök, három gyermekünk és három unokánk van. Férjem ősei 330 éve települtek Erdélybe, kézművesek, kereskedők, legutóbb pedagógusok, orvosok voltak. A kerület örmény kisebbségi munkájában elnökként és Budapesti Örmény Kisebbségi Önkormányzatok Társulásának munkájában vettem részt az előző 4 évben.

Wertán Kinga

1967. február 7.-én születtem Budapesten a Terézvárosban. Iskoláimat - a Szív utcai Általános Iskola, a Szinyei Merse Pál Gimnázium is - a kerületben végeztem.

Ifjú korom óta lételemem a mozgás, versenyszerűen jégtáncosként sportoltam, sokszoros válogatott kerettagként, így a Testnevelési Egyetemen 1992-ben szereztem diplomát, majd posztgraduális módon még két felsőfokú végzettséget testkultúra területén. 8 éve a munkám a hobbym: a testkultúra, az egészséges életmód. Folyamatosan figyelem a továbbképzési lehetőségeket, és élek is vele.

Apai nagyapám révén magyar-örmény származású vagyok, mely tudat eszmélésem óta szüleim, nagyszüleim révén körülvesz. Örmény családfánkat 1450-ig vezették vissza. Az örmények kultúrájukkal, becsületükkel, munkájukkal mindig gazdagították hazánkat.

Célom, hogy a mai leszármazottak is bizonyíthassák és a közéletben is hasznosíthassák felmenőik, őseik hagyományát, tudását a saját területükön.

* * *

(Szabadság 2002. okt. 21.)

Építkezünk, gyarapodunk

*Három kollégiumot avattak a hét végén Erdélyben
Szamosújvári szórványkollégium mákos bejglivel*

A méhek utasítás nélkül is szorgalmasan munkálkodnak, de szükségük van egy szép kaptárra ahhoz, hogy nyugodtan dolgozhassanak. Ezzel a példával indította köszöntőjét **Major Melinda** szombaton délelőtt Szamosújváron, a megújult és kibővített Téka Ház avatóján.

A helybéliek és vendégek zsúfolásig megtöltötték az Apáczai Közalapítvány jelentős támogatásával szórványkollégiummal kibővült közösségi ház tánctermetét, ahol az ünnepi műsort **Harangozó Anna** éneke nyitotta meg. A rendezvényen jelen volt **Alföldi László** kolozsvári magyar főkonzul, **Kulcsár Szabó Ernőné**, a magyarországi oktatási minisztérium főtanácsosa, **Zilahi László**, ugyanazon minisztérium határon túli magyarsággal foglalkozó főosztályának képviselőjében, **König Sándor**, az Apáczai Közalapítvány kuratóriumának tagja, Csete Órs programigazgató, **Goldsmith József** a budapesti polgármesteri hivatal képviselőjében, **Nagy F István**, a Kolozs megyei RMDSZ oktatási ügyvezető alelnöke, **Szép Gyula** művelődési alelnök, **Kerekes Sándor** megyei tanácsi alelnök, **Szócs Judit** a Romániai Magyar Pedagógusszövetség alelnöke, **Kallós Zoltán** néprajzkutató, **Péter Tünde** a megyei tanfelügyelőség képviselőjében, valamint a város részéről **Nicolae Pop** polgármester, helyettese, **Ion Pintea** kíséretében.

A házigazdák részéről **Balázs-Bécsi Attila** foglalta össze a Téka Ház történetét, megköszönve az Apáczai Közalapítványnak, hogy megkeresik azon helyeket, ahol valóban szükség van a támogatásra, így jöhetett létre a tetőtéri szórványkollégium, amelyen hónapokon át dolgoztak mesterek (**Soós Márton** és **Fodor Árpád** irányításával) és önkéntesek egyaránt. Az igényesen berendezett szobák és a számítógépekkel felszerelt tanulóhelyiség valódi otthon nyújthatnak a szórványból érkező diákok számára, akik jelenleg tizenketten vannak, de ez a szám a jövőben növekedni látszik.

A közalapítvány kuratóriumának nevében König Sándor fejezte ki afölött érzett örömét, hogy a papírmunka végre életre kelt, hiszen immár kézzelfogható a támogatás eredménye. Szerinte az esemény ünnepi mivoltát jelezte az előtérben felszolgált mákos bejgli is, amely számára mindig ünnepet jelent. „Segíteni szerettünk volna abban, hogy a gyerekek boldogabban nőjenek fel itt, a szülőföldjükön” - összegezte König Sándor. Szintén a gyerekek szempontját emelte ki hozzászólásában a kisváros polgármestere, Nicolae Pop, elmesélve, hogy negyven évig dolgozott tanítóként, ezért számára mindig öröm látni, hogy valaki tesz valamit a gyermekekért, legyen szó bármilyen anyanyelvüekről is.

Markó Béla RMDSZ elnök és **Takács Csaba** ügyvezető elnök üdvözlését **Nagy E István** tolmácsolta, míg Demszky Gábor, Budapest főpolgármestere Goldsmith József által fejezte ki elismerését mindazoknak, akik munkájukkal hozzájárultak ahhoz, hogy a kollégium létrejöhön. A megyei tanács alelnöke, Kerekes Sándor, beszédében külön kiemelte: Szamosújvárra mindig is jellemző volt a nemzetiségek összefogása, együttműködése, és ebben nagy szerepe van a polgármester európai magatartásának.

Az ünnepi szónokok között helyet kaptak az ifjabb nemzedék képviselői is, a gyerekek szavalatokkal és tánccal köszönték meg a támogatást az Apáczai Közalapítványnak és Szamosújvár magyar közösségének.